

Gade kunde anlægges. Det varede nogen Tid, inden Svaret paa denne Skrivelse kom, og da det kom, var det benægtende. Den heldige Afhændelse af Eiendommen afgang imidlertid tildeels af, om en saadan Gade blev anlagt, idet der nemlig da kunde blive Grunde til to Gader, og Ministeriet tog derfor under Overveelse, om det ikke var rettest at skænke Kommunen en saadan Deel af Eiendommen, at denne Gade kunde blive anlagt. Men, medens denne Sag forhandlede i Ministeriet, modtoges der netop et Tilbud fra en her i Kjøbenhavn bosiddende Mand om at ville kjøbe hele Fabrikken; men det var betinget af, at han ikke alene kunde faae Gaarden paa Store Kjøbmagergade, men ogsaa Eiendommen paa Christianshavn. Saalænge nu disse Forhandlinger stode paa med denne Mand, kunde der naturligtvis ikke tages nogen Bestemmelse om Gaardens Salg, og da disse Forhandlinger vare afbrudte, kom der atter en anden Hindring i Veien. Veterinairskolen havde nemlig i lang Tid trængt til en Udvidelse, og denne kunde hensigtsmæssigt skee derved, at en Deel af den her omhandlede Eiendom blev overladt til den, og derom er det nu, at Forhandlingerne dreie sig. Saasnart disse Forhandlinger ere til Ende, vil der blive taget en endelig Bestemmelse om Maaden, hvorpaa Gaarden skal sælges.

Beutner: Da den ærede sidste Landskingsmand har anført, at Eiendommen paa Christianshavn ikke er endelig afhændet, forekommer det mig, at § 4 ikke kan undværes. Der kunde maaskee være Spørgsmaal, selv om det var Tilfældet, at bemeldte Eiendom var solgt, om den kunde gaae, idet der staaer: „de til Fabrikens Drift usornødnede Eiendele“, og der derved ikke udelukkende kan være meent faste Eiendomme, men ogsaa mangfoldige andre Ting, Materialier, Inventariesager og saadanne Gjenstande, som kunde være af betydelig Værdi, og som ved en Fabrik, der i mange Aar har havt Penge nok til sin Raadighed, kunde være opsamlede i en betydelig Mængde. Jeg troer derfor, at det vistnok ogsaa af den Grund er nødvendigt, at § 4 bibeholdes.

Wessely: Jeg skal blot tillade mig at gjøre den personlige Bemærkning, at det

ikke er min Hensigt at anlægge nogen Porcellainsfabrik.

Ordf. Maaskee jeg blot maa tillade at gjøre opmærksom paa, at § 4 ingenlunde kan vedtages, naar der skal være Harmoni i Loven; thi Indholdet af denne Paragraph er ikke foreneligt med Indholdet af den nu vedtagne § 1. Denne Paragraph siger nemlig: „den kongelige Porcellainsfabrik bliver fremdeles i 3 Aar at drive for Statskassens Regning, forsaavidt saadant kan skee uden Tilflugt af denne Kasse,“ og dermed kan dog ikke forenes, at den skal sælges i Løbet af 3 Aar.

Beutner: Jeg veed dog ikke, om Regeringen kan sælge Eiendommen paa Christianshavn, naar den ingen Bemyndigelse har dertil, ligesaavel som den behøver en saadan for at kunne sælge andre af Statens Eiendomme.

S. Sørensen: Det forekommer mig, at der ikke kan være nogen tilstrækkelig Grund fra Statskassens Side til at skænke Staden Kjøbenhavn aldeles gratis en saa betydelig Byggeplads. Jeg troer, at Bygninger og Byggepladse ere i en saa stor Værdi i Kjøbenhavn, at det kunde betale sig godt for Statskassen, om den affatte disse Byggepladser til to nye Gader derude, og forsøgte dem solgte enten underhaanden eller ved Auction.

Simony: Jeg skal kun, med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler yttrede, tillade mig at bemærke, at naar Fabrikken, ved at skænke Kommunen denne Strimmel — det er langt fra hele Pladsen, men kun en høist ubetydelig Strimmel — til Gadeanlæg, kunde erholde en forholdsvis større Betaling for den samlede Eiendom, end de ellers vilde kunne faae, saa er der vist al Anledning for Staten til at skænke Kommunen denne Strimmel Jord (Jal). Forsaavidt det er yttret af en æret Taler, at Regeringen ikke skulde være bemyndiget til, uden Rigsdagens Samtykke — saaledes antager jeg, at Meningen var — at sælge Eiendommen, saa troer jeg dog ikke, at det er nødvendigt. Jeg antager, at Staten vil kunne sælge denne Eiendom, ligesom den allerede har afhændet en anden Fabrikken tilhørende Eiendom paa Bornholm.